

Oponentní posudek diplomové práce studenta
ONDŘEJE MOHYLY
Diplomová práce na téma:
„REALISTICKÁ UTOPIE GRASMANKA“
Vedoucí diplomové práce:
Doc. Ing. arch. Ivan Plicka, CSc.

15119 Ústav urbanismu FA ČVUT v Praze
2015 / 2016 letní semestr

Hodnocení práce dle uvedených hledisek:

1/ Vztah návrhu k využití území:

Vybrané a zadáním potvrzené téma se k otázce využití území staví až extrémně zodpovědně, otázku „jak to bude v budoucnosti“ neklade jen pro dané místo, ale přemýšlí o osudu celého regionu, země, kontinentu a rovnou „z gruntu globálně“ i celé planety. Mladé architektky nabádáme, aby úkoly pečlivě vyhodnocovali, prováděli si komplexní analýzy. Tato položka je prací splněna nad všechny ostatní fáze a jde až k samým aktuálním novinkám věd, filosofie, ekonomie, enviromentalismu.

2/ Urbanistické usazení dostaveb v kontextu okolní krajiny a zástavby:

Obdobnou konverzi a dostavbu předměstí podél vodoteče malého města si ale lze představit na mnoha jiných místech celé Evropy. Úkol revitalizace průmyslové periferie, včetně vtažení říčky do město-tvorných scénářů, je možný jako přes kopírák aplikovat skoro všude.

Celá koncepce vychází z „utopistické“ a zároveň „realistické“ vize budoucnosti, kdy většina populace bude pobírat základní mzdu a bude se víceméně z vlastního nutkání zapojovat do komunitního života, služeb či globálně zadávaných procesů v místních multifunkčních technologických provozech, družstvech či klubech. K tomuto účelu celkem logicky autor vyčleňuje místní průmyslové a skladové areály, konvertuje je a doplňuje.

Nábřeží říčky Grasmanky, které je dnes v území bariérou a potenciální hrozbou povodní, navrhuje rekultivovat do podoby městského nábřeží s promenádou. Tato promenáda má vytvořit novou spojnicí mezi volnou krajinou, předměstskými sídlišti a historickým jádrem s centrem Nového Jičína.

Osobně na mne ale omezení rozsahu záplavových ploch nepůsobí příliš věrohodně a chybí mi v práci například doložení nějaké konzultace s odborníkem, správce vodního toku nebo jiným vodohospodářem.

Do konceptu student celkem smysluplně zapojuje a posiluje i městská sportoviště, která logicky v hierarchii hodnot budoucího významu volného času zaujímají důležitou pozici. Původní čtvrť rodinných domů navíc přirozeně propojuje s novou lokalitou pro bydlení a zprůchodňuje ji až k nové nábřežní komunikaci.

3/ Stanovení programu využití území, funkční a provozní rozvržení budov:

Návrh dostavby města novou obytnou lokalitou na místě dopravního brownfieldu, dokonce s provokativním označením „uprchlíci“, se sám o sobě jeví uměřeně. Forma řadových rodinných domů a vilových domů s podnikatelskými podnožemi ale není příliš v souladu s teoretickými, zjevně nikoliv liberálními, východisky. Je ale klidně

možné, že je autor pojal jako urbanistický resentment po době industriální revoluce v Británii a ke známé dvojici teoretiků, jejichž učení se následně chopili revoluční praktici.

Konverze původních průmyslových a skladištních budov je autorem uchopena ve smyslu technologických „obálek“, tedy „architektury ke kooptaci“, „vymezené architektury“ či „kritického (akcelerovaného) regionalismu. Pro sebe se pokusím o překlad: původní objekt se očistí, dovybaví a poskytne k nové komunitní funkci.

Chtěl jsem práci kritizovat z neodvážnosti, že se vyhnula navrhování a vložení nových progresivních struktur. Není to ale zcela pravda, protože autor navrhl a vložil na nábreží jeden nový areál a to waldorfskou školu. Její forma sice není tradiční, nicméně jsem trochu zklamán, že není nikterak inovativní, jak bych očekával po přečtení poměrně radikálních teoretických východisek.

4/ Architektonické řešení návrhu:

Opět musím zopakovat, že vzhledem k předložení nadčasových, řekněme i hypermoderních názorů na úlohu urbanisty, bych očekával i radikální projev architektonický. Kolektivističtí futuristé přeci stvořili takové stroje na bydlení, jakým byl litvínovský koldům. Podle techniky „détournement“ bych v návrhu očekával objekty podobné borgovským krychlím, které vše okolní „bez irelevantního odporu“ asimilují a transformují ku obrazu sci-fi.

Namísto toho student zvolil formy spíše konzervativní, vycházející z místní tradice, historických kontextů Sudet, dělnických zahradních měst, tedy metodou kritického regionalismu. Což pro mne osobně je právě tím nejlepším přístupem, pokorným a citlivým. Pouze stále nerozumím nesouladu radikálních východisek a poměrně konzervativní, jemné až nenápadné práce urbanisty a architekta

Možná že se ale mýlím a autor vztah východisek a návrhu myslel jinak.

5/ Celkové hodnocení:

Diplomantova práce mne nadchla svou teoretickou částí a současně nachytala na vlastních společensko vědních neznalostech. Každý architekt by si měl širokými znalostmi vytvořit vlastní pevný postoj, světonázor, z něhož může teprve sebevědomě vycházet a tvořit. Architekt bez názoru skončí jako výrobce módních kýčů. Diplomanta je ale třeba ohodnotit v parametrech oboru a zadané úlohy. Z tohoto pohledu, tedy výsledného návrhu urbanistického a architektonického, mi ale práce již tak výjimečná nepřipadá. Což také nemusí být výtkou. Nemyslím si, že architektury je výjimečnost za každou cenu.

Návrh klasifikace:

A	B	C	D	E	F
Výborně	Velmi dobře	Dobře	Uspokojivě	Dostatečně	Nedostatečně

S potěšením a v úctě
autor oponentního posudku
Ing. arch. Zdeněk Fikar
ČKA 00877
zaměstnanec ÚMČ Praha 3
odbor územního rozvoje
e-mail : zdenekf@praha3.cz
telefon: 222 116 147